

על דעת הקהל

ואשכולות מעיד על צורך גובר, אך מציף גם פתרון מורכב שסיכון בציודו כי הוא יגרום לעוד בידול והנצחת הפערים שבין הקהילות, מקדם את העובדה שקהילת החרדים העובדים הופכת להיות יותר ויותר "מלכתחילה" בתפיסת זהותה האישית ותפיסה זו שסותרת כאמור להשקפת עולם הישיבות, מעצימה את הפערים משני הכיוונים. לעיתים הפתרון אינו נמצא בבידול ובחיבור מחדש, אלא בתיווך נכון של המעבר ושימור המצב הבסיסי באמצעות התאמה, הסברה וליווי בשלב המעבר ההכרחי שבין אברך כולל לבין חרדי עובד, בכדי לשמר על מעמדו ותחושתו כבן תורה ולא לייצר אצלו צעדים דרסטיים שעשויים להוביל לתחושת זרות וחוסר חיבור, שנובעים לא פעם מתנועה פנימית של נחיתות וחוסר השלמה פנימית עם העובדה שכן, אנחנו סוג ב'. בני התורה הם הטופ של הטופ. אשריהם שזכו.

עו"ד דודי הלפר

השאלה מחולקת לשני חלקים, אך שתי השאלות לא מתכתבות זו עם זו. החלק הראשון עוסק בשאלת היציאה לעבודה, ברמה הפילוסופית אני לא חושב שיש בה פסול אלא להיפך. 'עשה שבתך חול ואל תצטרך לבריות'. לדעתי, מבחינה חברתית, אפשר להבין את הלכי הרוח למניעת שינויים ומניעת יציאה לעבודה כהשפעה של רוחות חיצוניות על ערכי הקהילה.

דע מה שתשיב

הרב זאב קצנלבוגן / שו"ת, מרצה בכיר בתנועת הקירוב, מתמחה בהנגשת יהדות לקהלים שונים

שלום וברכה

לאחרונה, בעקבות התפרעויות ערכי ישראל, שמתו לב שרבים מן הצעירים החרדים, שותפים רגשית ולעיתים גם מעשית לרצון הנקמה מן הערבים. האם זה תקין? האם יש דרך לעצור זאת?

שלום לך

1. בוא נשים את האצבע על הנקודה

תחשוב שקוראים לך פינקלשטיין. כנראה שגם לבן שלך קוראים כך. אם מצבו של פינקלשטיין הצעיר בטוב, אתה גאה להיות אבא שלו. אבל אם מצבו מביך, נכון שזה מביך לפעמים להיות אבא שלו? הקב"ה שם את שמו עלינו. אם מצבנו טוב הוא גאה ואם מצבנו מביך הוא נבוך... המציאות ברחובותינו היא לא פחות מחילול השם ואני כרגע לא מחפש אשמים. אני רק רוצה לזכור שזו הסוגיא המרכזית.

2. כדאי להיכנס לפרופורציות

למרות שדיברתי קודם במילים גבוהות, עדיין ערכים גבוהים עוברים דרך רגשות אנושיים. חילול שמו של האבא עובר דרך חילול שמו של הבן. וכן אנחנו נעלבים ובזויים בארצנו הקדושה והמובטחת לנו. ורגש הנקמה שצף בנו הוא טבעי ובריא ולא כדאי לחנוק אותו כרגש למרות שחייבים לנתב אותו נכון במעשים.

3. ברוך שמסר עולמו לשומרים

אז איך מנתבים אותו נכון? כאן נכנסת תפקידה של המנהיגות התורנית. אין לנו דרך להתנהל כיחידים. הקב"ה לא כרת ברית עם יחידים, הוא כרת ברית עם עם, ועם חייב הנהגה וברוך השם שהעמיד לנו את בית רבי וחכמי דורות. הרושם שקיבלתי שאין דעת חכמי ישראל נוחה מהתלהמות חיצונית. תהיה הסיבה שלהם אשר תהיה, המסקנה שלהם היא ברורה, אנחנו לא חלק ממאבק הרחוב הזה.

4. אז מה תכלס?

אם רגש הנקם הוא אנושי דתי ובריא, ואם בקרבות הרחוב אנחנו לא משתתפים, אז מה כן אתה שואל? תמיד אנחנו פועלים בשני ערוצים מקבילים. הראשון רעיוני/רוחני והשני מעשי. בערוץ הראשון הייתי מציע ללמוד יותר ברצינות את סוגיית הארץ המובטחת ואת התנאים לקיום ההבטחה במלואה. לאחר מכן הייתי עובר גם לערוץ מעשי מעבר לתיקון המעשים אולי גם התנתקות יותר גדולה מן האויב הפנימי הזה. אולי לא לפרנס אותם בדרכים שונות. אנחנו הרי בוודאות לא חונכנו להגיש את הלחי השנייה... והלוואי שנזכה להארת פני הקב"ה במלואה

בברכה

במקום לחפש לקוחות בנדות

אפשר למצוא אותם מתחת לפנס...

את ניליון 'חלקי בעמלי' מקבלים עשרות אלפי קוראים בעלי עסקים בדיוק כמוך, יש לך הזדמנות להניע ישירות אליהם ולהרוויח פעמיים!

< גם פרסום לקהל היעד שלך >
< וגם לקחת חלק ב'חלקי' >

לפרטים והצעת פרסום מותאמת עבורך
050-4149703
BPIRSUM1@GMAIL.COM

חלקי בעמלי

להצעה ליחצו כאן

